

се принудили да напустнатъ позицията и да потеглятъ за билото на планината.

Днесъ по шосето за Ново-село, на сжщото мѣсто, гдето е станало голѣмото сражение, се издига хубавъ паметникъ.

На втория день презъ нощта четата се измъкнала отъ Ново-село. Било тъмно като въ рогъ. Валѣло дъждъ. Калъ, ужасни планински стрѣмнини и скали. Съ нечовѣшки усилия четата се озовала сутринята на върха Мара-Гидикъ.

Но и турцитѣ не сж оставили нашитѣ юнаци, а вървѣли по петитѣ имъ. Завързва се още сжщия день сражение на самия връхъ. Тука сж паднали убити повече отъ 15—20 души четници. Не билъ по-малкъ и броятъ на раненитѣ.

На другия день четата наново избѣгала на скрито и затулено мѣсто въ планината, дето четниците наклали огнь да се сгрѣятъ, да се изсушатъ и да си отпочинатъ.

Най-после, следъ 11 дневни сражения и скитания изъ Балкана, като разбрали, че възстанието е пропднало, бунтовницитѣ решили да се прѣснатъ и всѣки да заmine, кой гдето може и гдето желае.

Едни отъ четниците заминали къмъ Дунава, други се изпокрили изъ селата, трети се върнали незабелязано въ роднитѣ си мѣста. Войводата Цанко Дюзтабановъ се върналъ къмъ Габрово. Тамъ билъ хванатъ и обесенъ въ Търново.

Така е свършила подвига си тая малка, но храбра габровска чета, която прослави името на Габрово. Тя удържа клетвата си: да грабне оржие на 1 май, споредъ решението въ Оборище, и да се бори за свободата на България.

Д. Чолаковъ

При тази книжка е приложена картинката:

„Ч Е Р Е Ш К И“

Редактори: Ст. Чилингировъ, Д. Чолаковъ и Хр. Спасовски.

Годишенъ абонаментъ 40 лева.

АДРЕСЪ: редакция „Детски Свѣтъ.“ — София, Подуене, ул. „Буная“ № 16.
